

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ
ANUL VIII

381

MIERCURI
12 SEPTEMBRIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

SIMBĂȚĂ, ÎN ETAPA
A 7-a A DIVIZIEI A,
DOUĂ CAPETE DE AFIȘ :

**RAPID —
„U” CRAIOVA ȘI
STEAGUL ROȘU -
STEUA**

●
JUCĂTORII CU EXPERIENȚĂ
AI FORMAȚIILOR
DIVIZIEI A ȘI PONDEREA LOR
ÎN COMPORTAREA
DE ANSAMBLU A ECHIEI

observații ale cronicarilor noștri
la meciurile etapei a 6-a

DESPRE PROBLE-
MELE ECHIEI NOA-
STRE NAȚIONALE
CU DOUĂ SĂPTĂ-
MINI ÎNAINTEA ME-
CIULUI DE LA 26
SEPTEMBRIE CU RE-
PREZENTATIVA
R. D. G.

În paginile externe :

● UN INTERVIU CU CELE-
BRUL ANTRENOR AL LUI
A. C. MILAN, **NEREO
ROCCO** ● RĂMAS BUN
TOSTAO ! ● NOUTĂȚI
DE LA ADVERSARELE
NOASTRE ÎN CUPELE
EUROPENE ● CORESPON-
DENȚĂ SPECIALĂ DES-
PRE PREGĂTIRILE ECHI-
PEI **R. D. GERMANE**

**DUMITRACHE,
AȘA CUM ÎL DORIM LA LEIPZIG**

BUCUREȘTI. Momentul golului 3 al lui Dinamo. Radu Nunweiler (nu se vede în fotografie) a centrat cu mare precizie, Dumitrache s-a „desprins” de Olteanu, s-a îndă-
țat și a reluat fulgerător, din voleu, în plasa porții lui Adamache. A fost unul din cele
mai frumoase goluri ale etapei a 6-a. (Fază din meciul Dinamo — Steagul roșu, 3—2).
Foto : S. BAKCSY

O SOLIE A PĂCII ȘI PRIETENIEI

Vizita pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, o întreprinde într-o serie de țări latino-americane continuă în mijlocul unui mare interes, se soldează cu rezultate dintre cele mai favorabile, reprezintă unul din evenimentele majore ale vieții politice internaționale.

Venezuela a fost etapa următoare a acestei călătorii, supranumită — pe bună dreptate — ca istorică. Prețutindeni, înalții oaspeți români au fost întâmpinați și primiți cu o deosebită căldură și ospitalitate, cu stimă și prietenie. Convorbirile și discuțiile purtate de către tovarășul Nicolae Ceaușescu cu șefii statelor vizitate pînă acum, întîlnirile cu personalități marcante ale vieții politice, economice și sociale, documentele semnate au constituit tot atîtea expresii ale înaltului

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

prestigiu de care se bucură România pe plan internațional, a profunde considerații acordate personalității conducătorului ei.

„Nu este nici o exagerare, arăta în cuvîntarea sa de salut, Rafael Caldera, președintele Republicii Venezuela, cînd spun că vizita pe care dumneavoastră, ca șef de stat al Republicii Socialiste România, o faceți în America Latină are o semnificație istorică”.

„Veniți, domnule președinte al Consiliului de Stat al României, cu o faimă, pe drept meritată, de om de stat capabil și patriot adevărat. Lumea întreagă recunoaște stăruințel dumneavoastră efort pentru a obține un loc din ce în ce mai respectabil pe continentul european și o dezvoltare tot mai promițătoare, cu dorința de a pune totul în slujba poporului dumneavoastră”.

Pentru noi, ca români, aceste cuvinte adresate conducătorului partidului și statului nostru constituie un motiv de justificată mîndrie patriotică. Ele reprezintă, de fapt, un înalt elogiu adresat țării noastre, întregului popor, prin persoana reprezentantului său cel mai strălucit, profund iubit și stimat.

Răspunzînd, în cuvîntarea sa, tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat glas și expresie vie sentimentelor care animă întreaga noastră națiune socialistă, care definește politica externă — marxist-leninistă, înțeleaptă și clar-văzătoare — a partidului și statului.

„Venim în țara dumneavoastră și în celelalte țări ale Americii Latine ca soli ai poporului român, cu dorința de a dezvolta relații de colaborare, de prietenie între popoarele noastre”.

„Sîntem animați de dorința de a contribui activ la accentuarea cursului de colaborare între toate statele, indiferent de orînduirea socială. Dorim să aducem contribuția și să colaborăm activ cu celelalte state la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte, în care oamenii muncii să se poată bucura din plin de rezultatele muncii lor, să se asigure o repartitie mai dreaptă, mai echitabilă a produsului național între toți membrii societății”.

„La ora cînd aceste rînduri vîd lumina tiparului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Elena Ceaușescu sînt oaspeții poporului columbian. Vizita a prilejuit, din primele sale momente, o primire deosebit de cordială. Presa locală acordă evenimentului o mare însemnătate, subliniind că dialogul româno-columbian a început la Bogotă sub cele mai bune auspicii. El va inaugura, fără îndoială, o nouă etapă în evoluția raporturilor de colaborare dintre cele două țări. Cu acest prilej vor fi identificate noi căi pentru progresul și mai rapid al relațiilor economice, culturale, tehnicoștiințifice și pe alte planuri dintre România și Columbia, în lumina obiectivelor generale ale păcii și înțelegerii dintre popoare.”

SUBLINIERI

O POVESTE FRUMOASĂ...

Se apropie meciul cu echipa R. D. Germane și o dată cu el se accentuează, parcă, sprinturile fotbalistilor noștri frunțași pentru obținerea formei. Semnificativ, în acest sens, pare a fi demarajul tot mai insistent al jucătorilor consacrați, care sînt mai bine decît ceilalți lumina după-amiezii de la 26 septembrie. Iată, de pildă, Radu Nunweiler a marcat o bruscă creștere a formei sale, evident stimulată de intrarea în linie dreaptă a cursei care se oprește la Leipzig. La Tg. Mureș, Dombrowschi — așa cum susține, între altele, observatorul federal Braun-Bogdan — a făcut una din marile sale partide. La București, Dumitrache, deși a jucat puțin, a ținut parcă să demonstreze forța exploziei sale într-un moment decisiv al unui joc. Lista poate fi continuată, deși ar mai exista unele semne de întrebare nu atît privind valoarea jucătorilor, cît mai ales aptitudinea lor de a se angaja cu toată puterea în acest captivant sprint final.

În ultimele zile am avut prilejul de a sta de vorbă, pe

DUPĂ VERIFICAREA DE LA NOVISAD ȘI IMPLICAȚIILE ETAPEI A 6-a A CAMPIONATULUI

ECHIPA NAȚIONALĂ ȘI CÎTEVA DIN PROBLEMELE

CU CARE SE CONFRUNTĂ LA ACEASTĂ ORĂ

Două săptămîni ne mai despart de ziua meciului de la Leipzig.

Două săptămîni decisive pentru forma sportivă în care reprezentanții noștri vor aborda partida cu R.D.G., pentru elucidarea ultimelor semne de întrebare asupra formației pe care Valentin Stănescu o va arunca în luptă la 26 septembrie, în acele 90 de minute de maximă importanță pentru calificarea echipei României în al doilea turneu final consecutiv al C.M. și, implicit, pentru viitoarea dezvoltare a fotbalului nostru.

Această ultimă referire nu este deloc o vorbă goală. Experiența fotbalului mondial din ultimii ani arată de cîtă prețuire se bucură, ani în sir, echipele pe a căror carte de vizită scrie „participanță la ultimul turneu final al C.M.”, cît de multe crește cota în concernul internațional, atît reprezentativelor respective cît și formațiilor de club din țara respectivă. De asemenea, un alt aspect nu trebuie ignorat: acela că formațiile calificate într-un turneu final C.M. se bucură de avantajul ca la viitoarea alcătuire a seriilor preliminare să fie considerate „cap de grupă”, ceea ce conferă desigur un avantaj. Să nu uităm că însăși echipa României, pe baza prezenței sale în Mexic, a fost socotită cap de serie la alcătuirea actualilor grupe, preliminar.

Să vedem acum care sînt problemele cu care se confruntă la această oră echipa noastră.

Am urmărit-o miercură trecută, în verificarea de la Novisad. 3—1

(2—1) cu Vojvodina, și putem afirma că evoluția sa a fost superioară celei din Berlin Occidental.

În primul rînd, vom reține ca pozitivă pregătirea fizică bună a „tricolorilor”, etalată în fața unsprezecelui condus de selecționerul unic al Iugoslaviei, Vujadin Boskov, și confirmată, pentru cei mai mulți dintre ei, de etapa a șasea a campionatului.

În al doilea rînd, problema ideii de joc în deplasare, capătă un răspuns prin evoluția de la Novisad. Linia noastră de fundași nu prezintă în această privință particularități speciale, decît poate prin poziția lui Dinu și Antonescu, în sensul că cel de-al doilea joacă mai retras. Dintre mijlocași, Dumitru a avut împotriva Vojvodinei un plasament mai aproape de linia fundașilor, treptele următoare ale liniei noastre mediane fiind, în ordine, Beldeanu și Dobrin. Atacul a avut oamenii cei mai avansați în Troi și Dumitrache, sarcinile lui Iordănescu fiind variabile, în funcție de cerințele de moment ale jocului.

Cam așa am văzut noi așezarea echipei, în perspectiva meciului cu R.D. Germană, adică a unui meci în deplasare, în care se contează pe o intensă presiune a gazdelor. Adevărul este însă că, la Novisad, lecția jocului în deplasare n-a fost aplicată suta la sută, deoarece gazdele, depășite tehnic de „tricolori”, nu i-au putut pune pe aceștia în situații prea dificile. Dimpotrivă, în cea mai mare parte a timpului, selecționata noastră a stat la cîrma

jocului și, dacă ar fi insistat, ar fi putut cîștiga și mai detașat. Nu aceasta era însă obiectivul meciului...

Cea de-a treia problemă este aceea a alcătuirii propriu-zise a echipei. În această privință, meciul cu Vojvodina părea lămuritor, pentru că, în urma acestei verificări, 8—9 posturi își cam aleseseră titularul, rămînd ca semne de întrebare acute posturile de fundași de margine. Nu vrem să cădem în greșala celor care pun în discuție echipa națională, compoziția ei, lotul, de la etapă la etapă, lăsîndu-se influențați de fiecare meci de campionat, dar nici nu putem trece complet cu vederea aspecte importante, care apar în campionat. Astfel, dacă după jocul cu Vojvodina fundașii de margine reprezentau un mare semn de întrebare, iată că prin faptul că Velea a și jucat la Craiova, după numai patru zile de la accident, soluția pentru fundașul sînga se profilează. De asemenea, deși n-a jucat, Sătmăreanu va fi se pare apt pentru Leipzig, după cum — în cazul contrar — există posibilitatea utilizării lui Niculescu.

La Novisad, din cauza accidentării cunoscute, n-a jucat Radu Nunweiler. Incertitudinea asupra folosirii sale rapide profilează titularizarea lui Beldeanu. Duminică, în campionat, dinamovistul a apărut, mai rapid decît se credea, în formația sa și — nu numai atît — el a făcut chiar o repriză, a doua, foarte bună. Concomitent, la Reșița, Beldeanu făcea un meci slab din punct de vedere tehnic și disciplinar, ceea ce i-a atras o accentuată scădere la „cota zilei”. După cum sîntem informați, la viitoarea convocare (duminică, la ora prînzului) Nunweiler va fi chemat la lot așa încît de-abia ultimele zile de pregătire, între altele meciul cu A.B.C. Natal, vor fi în măsură să determine decizia definitivă a lui Valentin Stănescu.

În privința atacanților, trei dintre componenții liniei de la Novisad (Dobrin, Dumitrache și Iordănescu) și-au susținut duminică puternic candidatura la titularizare, fiecare dintre ei jucînd bine și marcînd. Cel de-al patrulea, Troi, a făcut însă un meci mai slab la Petrosani, în contrast cu felul cum a jucat la Novisad. În schimb, alți doi posibili candidați la tricoul cu numărul 7, craioveanul Țărălunga și băcăuanul Dombrowschi, au arătat o deosebită dispoziție de joc, remarcîndu-se în echipele lor de club.

Iată deci că deciziile sînt dificile. În orice caz, ni se pare că opțiunea pentru un jucător sau altul nu este legată numai de forma candidatului la ora dinaintea unui joc ci și de un aspect mai de fond: abordarea unei idei de structură a formației. În cazul nostru, cu Nunweiler și Dombrowschi mergem pe o linie, cu Beldeanu și cu Troi pe alta.

Decizia (și răspunderea!) este în mina lui Valentin Stănescu...

Foto : P. DJISALOV

Radu URZICEANU

Un aspect din meciul de miercură trecută, de la Novisad, cîștigat de „tricolori” cu 3—1, în fața Vojvodinei: Troi șutează, dar portarul Covacević va respinge, din cădere

marginea acestui meci, cu mai mulți jucători din vechea gardă. În pagina de alături, finalul interviului luat lui Petrică Rădulescu, susține cu optimism eforturile echipei naționale. Într-o recentă vizită făcută la Timișoara, am stat în tribuna stadionului 1 Mai, la meciul Politehnica Timișoara — Universitatea Cluj, alături de trei internaționali de glorie — Sepi II, Burger și Deheleanu. Am fost plăcut impresionat de faptul că toți trei își manifestau încrederea în jucătorii echipei noastre naționale, avînd într-un fel orgoliul valorii lor tehnice „superioare celor din R. D. Germană” — cum susținea Grațian Sepi.

Pentru acești trei internaționali, care au jucat sub culorile României — toți trei laolaltă — în turneul final al Campionatului mondial din 1934 „fotbalul este adevăratul test al virtuozității sportive”. Acești trei „fotbaliști pînă în mîduva oaselor” manifestă o oarecare îndăgînță față de celelalte ramuri de sport.

Fotbalul nostru — spuneau cei trei internaționali de glorie ai României — are astăzi prilejul de a demonstra ce este de fapt fotbalul. Într-o întîlnire cu o țară aflată într-o ascensiune aproape de neexplicat în multe ramuri de sport, fotbalul nostru are prilejul de a dovedi că sportul rege este cu adevărat marele sport al vremii noastre. Se spune despre Kornelia Ender că a reușit în 2—3 ani să șteargă de pe tabelul de onoare al nației mondiale cam toate numele în jurul cărora se țesuseră adevărate povești cu zine. Se spune despre Renate Stecher că a arătat tuturor, într-un

an sau doi, că toate alergătoarele din lume, începînd cu alergătoarea secolului trecut și terminînd cu Wilma Rudolph și-au pierdut de fapt vremea alergînd ca amazoanele într-o cursă, căreia Renate i-a dat o vigoare bărbătească. Iată însă că la 26 septembrie, Dumitru, Dobrin, Dumitrache, Dinu și toți ceilalți au prilejul de a demonstra că fotbalul nu este o sumă de legi fizico-chimice, ci o poveste frumoasă, care s-a născut o dată cu bobul de griu al celui care a inventat șahul.

La 26 septembrie — spuneau cei trei internaționali — jucătorii noștri trebuie să demonstreze că în sportul rege istoria este mai puternică decît fizica și chimia. Spre sfîrșitul meciului, Vasi Deheleanu a scos din buzunar un vechi ziar de sport timișorean, apărut în iunie 1926, și mi-a dat să citesc o simplă convocare în pagina a III-a: „Următori jucători se vor prezenta duminică, la ora 3 pe arena Banatului, pentru disputarea matchului cu aleasa de juniori a Aradului: Boroanca, Ciolac, Coste, Deheleanu, Dobozan, Drăghici, Frențiu II, Ghilezan, Halmagianu („tatăl lui Bujor” m-a întrerupt din lectură Deheleanu), Ignuță, Maier, Pop Iulian, Rusu, Sepi II, Sfera, Sosdeanu și Talian, aducînd cu dînsii ciorapi negri și ghete”.

Și Vasi Deheleanu a încheiat: „Într-o singură promoție de juniori — Bürger lipsește că e cu doi ani mai bătrîn — se aflau șase viitori internaționali A”. La 26 septembrie fotbalistii noștri trebuie să-și apere istoria”.

I. Ch.

UN DECALAJ DE COMPORTARE HOTĂRÎTOR...

Rezultatul meciului de la Craiova și, evident, victoria meritată a studenților locali își au explicații care, obiectiv privind lucrurile, tin de plusul de valoare și de maturitate competițională, favorabile la ora actuală, formației antrenată de cuplul **C. Cernăianu — C. Oțet**. Plecând de la o astfel de considerație fundamentală și încercând a întregi aprecierile, făcute pe marginea acestui veritabil derby al precedentei etape, ni se pare interesant a reține faptul că, în confruntarea de forțe din teren, aportul diferit al jucătorilor cu experiență din cadrul celor două echipe studențești s-a dovedit pînă la urmă, hotărîtor.

De o parte, la Universitatea Craiova, „cvințetul consacraților”, **Boc — Deselnicu — Strimbeanu — Tarălungă — Oblemenco** a acumulat, însumind notele individuale, un număr de 43 de puncte. De cealaltă parte, dinci-ul de bază al Sportului studentesc, **Suciu — Tănăsescu — I. Constantin — O. Ionescu — Moldoveanu**, numai 34 de puncte, ceea ce reprezintă un însemnat decalaj pe planul comportării înre principalele nucleu valorice ale celor două formații. Lucru confirmat, de altfel, de însăși realitatea jocului, care ne-a oferit în deslășurarea sa, suficiente și elocvente elemente de analiză comparativă.

Așa de bîdă, referindu-ne la compartimentul apărărilor imediate, va

trebui să observăm că, în timp ce **Deselnicu** și **Boc** (primul cîtat cu o notă mică pentru nesportivitate) și-au adus o contribuție hotărîtoare la succesul echipei lor, fiind doi veritabili piloni în defensivă și principalii animatori ai spiritului ofensiv al echipei. În apărarea Sportului studentesc, doar **Suciu** și-a onorat integral cartea de vizită, prin numeroase intervenții salvatoare, depășindu-l net pe **Tănăsescu**, actualmente unul dintre candidații la postul de fundaș lateral dreapta al naționalei. La mijlocul terenului, craiovenii au avut în **Strimbeanu** un excelent om de echipă și un coordonator inspirat, ceea ce n-a reușit să fie nici un moment, de la introducerea sa în formație, bucureșteanul **Ion Constantin**. În sfîrșit, în atac, vigoarea ofensivă și eficacitatea lui **Oblemenco** și **Țarălungă** (fiecare autor al cite unui gol) s-au ridicat cu mult peste realizările obținute de **O. Ionescu** și **Moldoveanu**, aceștia din urmă rămînînd deficițari și sub raportul sarcinilor ce le reveneau în organizarea defensivei proprii.

Iată deci cum diferența de comportare, considerată la nivelul jucătorilor consacrați din cadrul celor două formații, și-a spus cuvîntul în evoluția de ansamblu a acestora și, mai mult chiar, în stabilirea, în final, a echipei învingătoare.

Mihai IONESCU

CU PLUS ȘI CU MINUS

Perfect a fost ilustrată de meciul disputat la Tg. Mureș tema acestor pagini. Și asta pentru că jucătorii cu experiență din cele două echipe, cei care meci de meci își aduc aportul la bunul mers al confruntărilor săptămînale, au avut și de data asta un rol determinant (notat cu plus sau cu minus...) în stabilirea rezultatului.

Mai întii despre partea băcăuană. Nu atît pentru că Sport club a condus — împotriva oricărui așteptări — cu 2-0, la un moment dat, ci fiindcă jucătorii săi cei mai experimentați (este vorba de **Ghiță** și **Dembrovski**) au avut un rol hotărîtor în jocul bun al formației moldovene. Exemplul lor a fost un adevărat imbold și pentru ceilalți jucători, mai puțin experimentați, mai puțin cunoscuți. Cu toții și-au unit eforturile și au reușit ca formația antrenată de **Costică** și **Petrică Rădulescu** să presteze pe stadionul din Tg. Mureș un joc bun. În tot acest angrenaj, **Dembrovski** a fost roțița nr. 1. S-a mișcat pe teren, cu o ușurință de invidiat și a condus balonul fără greș, dînd un adevărat recital de măiestrie fotbalistică. Ce păcat că nici o cameră de luat vederi nu a înregistrat jocul decarului băcăuan, pentru că execuțiile sale ar fi putut servi de minune celor ce învață fotbalul. Prestațiile blondului jucător din Bacău au stat la temelia ambelor goluri ale echipei sale, în timp ce **Ghiță** s-a ridicat ca o stavilă de netrecut, în repriza a doua, atunci cînd **Mureșan** și colegii lui forțau victoria, salvîndu-și culorile de la o înfrîngere ce putea fi mai grea.

Sport club a demonstrat încă o dată, la Tg. Mureș, cît de mare este rolul fotbalistilor cu personalitate într-o echipă. Nu același lucru îl putem spune, însă, despre un alt jucător cu îndelungate state de serviciu, **Velcu**.

Roș-albaștrii, lipsiți de binecunos-

TG. MUREȘ. Cu cită impetozitate se îndreaptă **Ghiță** (nr. 1) spre balon! Pislaru pare speriat de hotărîta intervenție a portarului din Bacău. (Fază din meciul A.S.A. — S.C.B. 3-2)

Foto : Șt. HARKO

CRAIOVA. Niță (echipament de culoare închisă), bine găsit de pasa lui **Oblemenco**, marchează, cu dezinvoltură, al doilea gol al liderului campionatului. (Fază din meciul Universitatea — Sportul studentesc, 3-1).

Foto : Virgil ONESA

MAI VÎRSTNICII SÎNT... TINERI!

Într-un meci în care se înfruntă două echipe tinere, cu destul de puțini jucători capabili să înfrunte rigorile Diviziei A, rolul jucătorilor cu experiență apare, parcă, mai pregnant decît în alte dispute.

Meciul Politehnica Timișoara — „U” Cluj a stat, de fapt, în puterea jucătorilor cu experiență. Ei nu sînt prea mulți în lotul celor două echipe studențești, dar acest lucru reliefează și mai mult importanța fotbalistului matur în viața unei echipe care își caută făgașul („Poli”) și în aceea a unui team care încearcă, cu ultimele puteri, să rămînă pe linia de plutire („U”).

„U” a rezistat timp de o repriză, în primul rînd prin efortul mai bătrînului său component **Pexa**, revenit în fruntea ultimei linii defensive. El a fost cel care a ordonat spațiile și le-a îngustat ori de cîte ori a fost nevoie. În stînga și în dreapta lui, **Matei** și **Porațchi** au depins în primul rînd de indicațiile „bătrînului **Pexa**”. Și așa cum în urmă cu cîteva ani cuplul **Pexa — Solomon** a reușit să dea un stil întregii echipe clujeane, tot așa astăzi, **Pexa**, rămas singur (**Remus Cimpeanu** continuă să fie, de fapt, un jucător tînr și... avîntat, în ciuda vîrstei), reprezintă oarecum singurul reper de echilibru în sînul formației conduse, în ultimul timp, de **Silviu Avram**.

În tabără cealaltă, rolul jucătorului cu experiență a apărut și mai clar. Introducerea lui **Surdan** în locul lui **Covalcic** a limpezit mult jocul echipei timișorene. Internaționalul a potolit zbaterea mingii, readucînd linia dreaptă în circulația

Deși e venită în Divizia A doar de un an, se poate afirma că C.S.M. Reșița este o echipă cu destulă experiență. Mai mult, **Georgevici**, **Beldeanu**, **Nestorovici** și, mai ales, **Voina** au ani destui în primul esalon. Cît privește pe F.C. Constanța, lucrurile sînt și mai limpezi în această privință.

Și totuși, cum este folosită experiența competițională a unora dintre jucătorii acestor formații? La C.S.M. Reșița, punctele de sprijin în această direcție ni se par a fi **Georgevici** și **Kiss**, **Beldeanu**, **Nestorovici** și **Voina**. Dar duminică, trei dintre aceste „piese” au fost în zi slabă. **Georgevici** și **Kiss** au greșit prin plasu-

mentul lor defectuos, la golul lea, dar ei au fost, totuși, cei mai buni din echipă. Au cat să calmeze jocul, să-l limpeză; dar de la mijloc, cu regula fazele se rupeau pentru că **Be** a fost extrem de nervos, pus pe țâ și joc dur, iar lîngă el, nici nu s-a văzut. În atac, anul în care s-au complăcut și **Nestorovici** (ei ni s-au părut zați ca într-un final de camp au privat echipa de forța sa cîtrundere. Lipsa lor de prospeclarvizuine s-a răsfîrînt nega în jocul extremelor, unde cfsingulare ale lui **Florea** (în repriză) s-au năruit de fiecare

TEMA NOASTRĂ

JUCĂTORII CU EXPERIENȚĂ ȘI PONDAREA LOR ÎN COMPO

În numărul trecut al revistei noastre, am consacrat aceste două gini „noului val” divizionar A, jucătorilor care au debutat de curî primul eșalon valoric și care aspiră la titularizarea în formațiile pective.

De data aceasta, în partidele etapei a șasea, redactorii noștri urmărit o altă temă, opusă, într-un fel, celei din etapa precedentă.

Ei au avut în obiectiv comportarea unora din jucătorii cu experiență din echipe, aportul lor în evoluția de ansamblu a „unspreze-

balonului. Sub imboldul lui, tinerii săi parteneri au reușit demarcări mai bune, stimulați poate de verva deosebită a celui care, așa cum s-a susținut acum două săptămîni intenționa să abandoneze fotbalul. Spre deosebire de oponentul său de pe partea dreaptă — **Bojin** — vizibil jignit de faptul că **Rimneanu** i-a fost preferat în virful liniei de atac, **Surdan** a făcut o demonstrație de polivalență, reușind să fie un extrem stînga pe toată lățimea frontului, ceea ce **Bojin** nu s-a gîndit să facă — dacă

a vrut să arate că este un jucător nedreptățit.

În fotbalul nostru se constată reu că jucătorii capătă o adevărată armătură psihică în finalul carierei, după mulți ani de șovăială, ca să spunem altceva. Iată de ce n-ărau să „reconsiderăm” vîrsta dintre jucătorii noștri, renunțînd la etichetele formale care opresc mod nejustificat — deseori — o lupte nici pe departe încheiată.

Ioan CHIRI

ADAM ȘI DUMITRIU, SAU „TINERETE FĂRĂ BĂTRÎNETE”...

În derby-ul feroviar disputat duminică la Cluj decanii de vîrstă s-au numit **Adam** și **Dumitriu II**. Și nu întîmplător cei doi căpitani de echipă **Mihai Adam** (33 de ani) și **Emil Dumitriu** (31 de ani) au fost oamenii de bază ai celor două formații. Acești jucători, cu vasta experiență și talent relevat de-a lungul anilor, au dovedit și duminică ce aport poate aduce jucătorul serios, cu viziune și dăruire în joc.

Mihai Adam și **Emil Dumitriu** au fost de departe personalitățile jocului de la Cluj. Dar nu subordonînd eforturile tuturor în favoarea lor, ci declanșînd în principal dinamica majoră. Desigur, dintre cei doi, clujeanul are o bucurie în plus, acum, datorită rezultatului final și, mai ales, sincronizării cu jocul coechipierilor

lui mai tineri. **Mihai Adam**, cel a fost cîndva golgeterul țării, a scris duminică toate cele trei goluri ale feroviarilor clujeni. Cu un sebit simț tactic și rafinement nic, cu o prezență marcată la acțiunile ofensive ale „11”-lui clujean în care el a reușit să cristal superior atîtea ambiții și efort. Și **Dumitriu II** a încercat aceste ie de ambiție și talent, a venit de foarte multe ori în preajma priului careu să ajute defensivă, și să procure (el) mingi pentru tac, însă spre nefericirea sa, marnierii săi colegi de echipă, tale cum au demonstrat-o de atîtea au manifestat apatie sau o viz scădere de formă. Duminică cei „șefi de orchestră” din jocul de Cluj au reprezentat într-un fel o stafetă a generațiilor. **Adam** conlucrat de minune cu mai tîn **Vișan** (21 de ani), **Dumitriu II** a cercat să facă acest lucru, dar zburmul său nu a găsit ecou, chiar c **M. Stelian** au reușit un final mai tiv.

Sigur, dincolo de cei doi, fiec echipe a mai numărat și alți jucători cu „vîrstă” în fotbalul nostru. Iar din acest punct de vedere **Rădulescu**, **apărea**, **indiscutabil**, **avanta**. Pentru că echipa din Giulești nu ra, în primul rînd un **Răducanu** un **Neagu**, nume de rezonanță, ca nu-i amintim și pe ceilalți care, tineri, au „îmbătrînit” deja în diviziile primei divizii. Dar **Rădulescu** și-a permis o zi lejeră, plină cu lît de criticatele „numere personale” iar **Neagu**, a fugit de efort și, fi te, s-a numărat printre figuranții rînd ai meciului.

„11-le clujean numără și el o va jucători cu vechi state în forția C.F.R.-ului. **Petrescu**, **Drago** **Tegean** și puseseră umărul ascensiunea acestei echipe încă acum șapte ani cînd dr. **Consta** **Rădulescu**, a preluat-o. Jucători nume prea mare, dar cu o seriozitate totală, de altfel, elementul fundamental în explicația diferenței atitudine și realizări din derby feroviar.

Mircea M. IONESCU

IMBELE TABERE, DAR...

La F.C. Constanța, apărarea este compartimentul cel mai... rodător. Mijlocul, nici el nu duce lipsă de experiență, mai ales după venirea lui Vigu, iar în atac, din cei folosiți duminică, Mărculescu (24 de ani) și Negoescu (22) sînt cei mai... cruzi. Lelali, Lică, Tănase, Caraman și Drea au atîtea și atîtea campionate a activ. Ni se pare, însă, că F.C. Constanța are un nucleu de bătrîni ca activitate competițională și nu ca (îrstă) de mare utilitate: Antonescu, Vigu, Constantinescu — duminică, acesta a fost o plăcută surpriză ca naturitate tactică — și Tănase. Apărarea a ascultat dirijările lui Antonescu, jucător echilibrat, sobru

(mai puțin protestele la acordarea penalty-ului !); la mijloc, Vigu, puțin retras, și Constantinescu (marcaj strict la Beldeanu) au depus un travaliu considerabil și util, iar ofensivă, în ideea contraatacurilor, l-a avut ca prim solist pe Tănase. În jurul acestora, F.C. Constanța și-a strîns rîndurile și a obținut o victorie prețioasă, a cărei strălucire au estompat-o „tragerile de timp”, protestele și unele faulturi. Duminică, la Reșița, experiența s-a aflat în ambele echipe. Victoria, însă, a fost decisă de forma sportivă, capitol la care constanțenii au fost superiori.

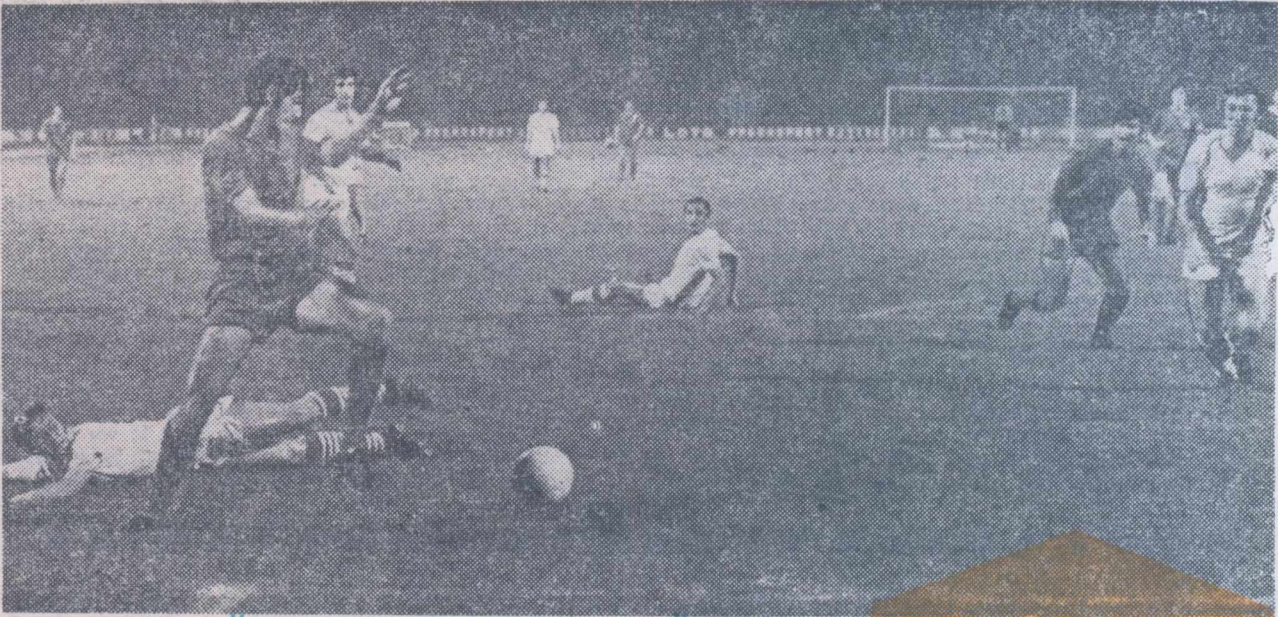
Constantin ALEXE

ETAPA A 6-a:

FORMAȚIILOR DIVIZIONARE A REA DE ANSAMBLU A ECHIBEI

ui din care fac parte. Evident, prin JUCĂTORI CU EXPERIENȚĂ n-am nțeles numai jucători în vîrstă, ci i-am înglobat și pe unii care, deși noi tineri, activează de mulți ani în Divizia A, au o îndelungată experiență în jocurile de campionat.

În comentariile din aceste pagini așadar, despre ponderea fotbalistilor cu experiență în randamentul formațiilor lor, în duminica celei de-a șasea etape.

UN CĂPITAN DE ECHIPA BINE DISTRIBUIT DE ROL!

Deși nu este unul din vîrstnicii formației, Dumitru (n-a împlinit încă 24 de ani!) a fost duminică scara unuia din pilonii pe care s-a sprijinit jocul bun al echipei Steaua. De altfel, ca o recunoaștere a meritelor și a rolului său în „team”-ul militar, i s-a încredințat și banderola de căpitan al echipei. Cum s-a exprimat rolul său în teren? Dumitru a fost un conducător lucid de joc, a pasat precis și — mai ales — eficient pentru cît mai buna continuare a fazei. Să nu uităm nici importanța golului său din lovitură liberă în minutul 8, ceea ce a contat foarte mult în stabilirea pozițiilor psihologice ale debutului de partidă. În plus, tînărul căpitan de echipă ne-a dovedit că știe să aprecieze obligațiile ce decurg

din această calitate, pentru că, la incidentele de pe parcursul partidei, a intervenit prompt și energic pentru potolirea spiritelor. În atacul militar, Pantea s-a remarcat printr-o bună „prelucrare” a mingilor primite, prin centrări oportune; la una dintre acestea, Năstase a și marcat. În același compartiment, Iordănescu a fost însă omul cel mai bun duminică, marcînd două goluri și acționînd tot timpul variat, orientat, inițiînd acțiuni colective sau luînd acțiuni pe cont propriu, care au semănat panică în apărarea adversă. Ceilalți jucători cu mai multă experiență de la Steaua (Tătaru, N. Ionescu) n-au avut evoluții care să se cuvină subliniate.

De cealaltă parte, la Politehnica Iași, experiența și valoarea lui Simionas au avut o expresie concretă, el fiind nu numai cel mai bun din echipă dar chiar de pe teren. A muncit foarte mult, a căutat mereu să-și însușească coechipierii și — nu numai atât — s-a străduit să canalizeze acțiunile de atac ieșene pe cele mai bune căi de desfășurare. Rolul acesta al său are însă și un... revers, traduci-

BUCUREȘTI. Una din marle rotări ale lui Năstase! Deși rămas singur în colțul careului de 6 m, atacantul bucureștean va scăpa mingea de sub control... (Fază din meciul Steaua — Poli. Iași, 4—1). Foto: Paul ROMOȘAN

bil printr-un anumit stereotip care se creează pe durata unui meci în modalitatea de acțiune a echipei: mingile venite din apărare trec automat pe la el, fenomen ușor de sesizat de adversar, care ajunge ca — după câteva repetări ale schemei — să găsească măsurile de contracarare. Printre jucătorii cu mai multă experiență ai Politehnicii se numără desigur Ianul și Stoicescu. Ei au căutat să imprime un oarecare ermetism apărării (tendință normală în deplasare și în fața unui adversar cu atac de temut), dar au trebuit să recurgă mai mult la rutină decît la mobilitate... Să-i acordăm și lui Goleac beneficiul plusului de experiență și să-i găsim materializarea în abilitatea și calmul cu care a fructificat ocazia de gol. Ceea ce nu avusese, de exemplu, mai puțin rutinatul Dănilă, cu câteva minute mai înainte...

Radu URZICEANU

PRESTAȚIILE BUNE ALE UNUI CUARTET

Partida de la Petroșani, dintre Jiul și F.C. Argeș, n-a avut prea multe momente de spectaculozitate. În schimb ea a purtat amprenta unei lupte deosebit de înleștate datorită fiind marca miză a celor două puncte după care gazdele au tînjit de la începutul campionatului. F.C. Argeș, fiind — vădit — un posibil egal, a acceptat această ciocnire plecînd, probabil, de la ideea că graba gazdelor în realizarea fazelor de poartă le va face pe acestea să greșească ținta porții apărata de expetșoneanul Stan.

Deci, invitată la ofensivă, formația minerilor s-a angajat cu toată capacitatea ei pe un drum care să-i aducă succesul final. Firește că întreaga echipă a muncit enorm în partida de duminică, dar trebuie să recunoaștem că patru din componenții formației s-au impus cronicarului. Este vorba de căpitanul echipei, Libardi, Stoker, Georgescu și Tonca — jucătorii cei mai experimentați ai Jiului, cu vechi servicii în Divizia A care, împreună cu reprezentanții noului val (Măltescu, Naghi, Roznai — ca să-i numim numai pe aceștia), au marea răspundere morală de a readuce teamul din Petroșani pe linia de plutire din toamna anului 1972. Primul a impresionat prin marea lui capacitate de luptă, prin omniiprezența sa în fața careului argeșean, prin inteligența unor schimburi derutante realizate cu Măltescu; Stoker, în afara faptului că a depus și el un mare travaliu la mijlocul terenului pentru a stopa incursi-

nile lui Roșu, ori Mustătea, sau a-l depozda pe mult prea rafinatul Dobrin — uneori a făcut toate acestea cu inerente stîngăcii, dar fiind faptul că din acest sezon evoluează pe post de mijlocas — are meritul înscrierii a două goluri, ceea ce l-a să se întrevadă disponibilitățile lui ofensive. Georgescu și Tonca s-au completat reciproc în apărare, fiind foarte prompti și destul de exacti în îndepărtarea puștelor (dar reaktor) pericole create pe contraatac de piteșteni. În concluzie, prestațiile bune ale acestui cuartet au avut darul de a stimula și pe jucătorii tineri ai formației Jiul, care n-au cedat lupta pînă la fluierul final al arbitrului.

În tabăra argeșenilor am reținut jocul sobru și decis al lui Vlad (din care mai tînărul coleg de linie Cîrstea a învățat foarte mult), tenacitatea lui Mustătea și, firește, lucrurile excelente realizate de Dobrin — puține la număr, ce-i drept, dar succulente și pline de fantezie. Sigur că poate el ar fi reușit să-și facă și mai simțită prezența în acțiunile ofensive ale echipei, dar din moment ce colegii lui au jucat prea retras, uneori n-au fost pe pozițiile viitoare la care decarul argeșenilor se gîndea (Troî, Jercan, Roșu, deci nume cu experiență și prestanță în fotbalul nostru). F.C. Argeș a trebuit să plece steagul în fața unei formații care, de atîta luptă depusă în joc „terminase benzina” de prin minutul 70.

Stelian TRANDAFIRESCU

CAUZELE CARE AU GENERAT PARADOXUL DE LA PLOIEȘTI

Echipe cu ani mulți în prima divizie, Dinamo și Steagul roșu au avut și răgazul și obligația să ridice fotbalisti de prima valoare care nu au o bătrînețe fiziologică, ci una competițională, de sens pozitiv, creator și util. În unsprezecele — campion, rolul de conducători — tactici și spirituali — al formației revine celor doi internaționali de renume, care și-au adus de atîtea ori aportul și în construirea unor frumoase performanțe ale echipei naționale — Dinu și Radu Nunweiler. Asupra evoluției lor ne vom opri pentru că ea prezintă o serie de observații ce trebuie rostite după părerea noastră.

Dinu rămîne acel animator inimitabil al dinamoviștilor. Dăruirea lui în joc găsește greu egal în vreunul dintre ceilalți fruntași ai fotbalului nostru; dorința lui fără margini nu numai pentru victorie dar și pentru a fi mereu în luptă, îi joacă însă, uneori, feste. Dar intențiile lui generoase nu pot fi puse la îndoială. În jocul cu Steagul roșu, căpitanul dinamoviștilor n-a strălucit ca de obicei; și încercînd, acum, să-i găsim explicația, credem că mai puțin spectaculoasa lui evoluție stă în aceea că, la faza care a precedat golul egalizator al brașovenilor, Dipu și Pamfil s-au încurcat la o mingie. Din acel moment, Dinu a devenit mult mai prudent, deși nu s-a dat la o parte din a controla baloanele care plecau din apărarea pe care o dirijează. Sau de a declanșa acele acțiuni care au la origine pașele de lungă distanță, „secret” știut așa de bine de exjuniorul țirgovștean. Radu Nunweiler a fost marcat de o eclipsă de formă pe care am simțit-o și am înțeles-o. Foarte solicitat de multe sezoane, acest jucător fără odihnă a înțîlnit un moment de di-

ficultate; așa părea să fie și acest joc, prin ceea ce arăta prima repriză. Dar, după pauză, parcă scăpat de sub o apăsare, ultimul dintre Nunweilleri rămas în arenă a redevenit acel catalizator al atacului, a reapărut în toate zonele terenului, a centrat, a pasat, a șutat, și — mai cu seamă — a creat faze de o rară spectaculozitate. Dîncu, ne-am înțîlnit cu Pescaru și Györfi. Jucători de factură total diferită, cu misiuni deosebite în acest angrenaj foarte bine organizat și solid al Steagului roșu. Și duminică trecută, cei doi au fost două dintre piesele prețioase ale mecanismului.

Revenit la rolul care l-a consacrat, de mijlocas ofensiv, Pescaru a realizat — cu imaginație și cu armele unei tehnici pe care totdeauna am admirat-o — o suită de remarcabile acțiuni. În prima repriză, trei asemenea inspirații ale lui Pescaru puteau foarte bine să însemne goluri. Györfi a slujit — cu o decizie și cu o precizie care îl fac aripa ideală de contraatac — ideea vitezei și a execuției surprinzătoare.

„Bătrînii” echipei au colorat frumos și cu generozitate meciul de pe Dinamo.

Eftimie IONESCU

manieră, tabela de scor avantajul, mereu demn de luat în seamă, cu care formația oaspete pornea încă din start? Pentru că simbătă, cu foarte puține excepții (Broșovschi și Kun, și acestea insuficient conturate pe ansamblul partidei), ceilalți componenți de bază ai textiliștilor au avut o evoluție ștearsă; de la experimentatul trio defensiv — Birău, Pojoni (mult mai puțin inspirat și prompt în intervențiile lui de stoper de acoperire), Popovici (ușor depășit de aripa lui, în repetate situații) — trecut prin focul dirzelor înțîlniri cu Feyenoord, precum și cu alte formații de prim plan ale fotbalului continental; trecînd pe la jucătorii de mijloc (cu excepția lui Ghiță, toți ceilalți, Axente, Broșovschi și Domide, vinovați de a fi îngreuiat misiunea apărării imediate, prin modul destul de lejer în care au înțeles să

efectueze marcajul) și ajungînd la Kun (în linia întii), adesea prea izolat, între Ciupitu și Crîngașu, pentru a nu i se cuveni, lui singur, circumstanțe atenuante.

Mai decisă și mai proaspătă în joc, Petrolul a demonstrat, odată în plus, că — și în cazul în care o echipă nu întrunește prea mulți jucători cu experiență competițională — sînt posibile remarcabile evoluții, cu condiția ca respectiva formație să fie bine orchestrată în jurul celor 3—4 oameni de bază, cei ce sînt datori să gîndească mai mult pentru întregul „11”. S-a întîmplat, este drept, ca, de pildă, Gruber să nu aibă simbătă prea multe probleme de rezolvat în duelul său cu Trandafilon, dar este și meritul fundasului ploieștean, acela de a se fi impus din primul minut în fața ex-metalurgistului bucureștean; o aripă de talent, dar încă

prea inhibată sub tricoul proaspăt de divizionar A. Jucînd calm și precis, fără mișcări inutile, Crîngașu și-a făcut și el datoria în linia de fund. Fotbalistul, însă, cu pondere în economie și mai ales în ideea de joc a echipei a fost, în această partidă, Dîncuță. Cel ce a coordonat (în rolul lui de vîrf II, împreună cu Cozarec și Angelescu) acțiunile ofensive, dîndu-le culoare și eficacitate, prin demarări și infiltrări pe culoarele libere. Cu Dîncuță alături, și celuilalt înaltaș central al Petrolului, lui Pirvu, i-au reușit multe lucruri bune, ca mișcare și realizare într-o zonă, totuși, de regulă, aglomerată.

Descrie, pe scurt, cam acestea au fost cauzele care au generat paradoxul de la Ploiești...

Gheorghe NICOLAESCU

CARE DIN PATRU?...

Pentru echipa sa, T.S.V. 1860 din München, antrenorul

Rudy Gutendorf, fostul responsabil al reprezentativei statului Chile, are la dispoziție nu mai puțin de patru portari, la fel, fotografiati pe toți, cu prilejul unui antrenament: Helmschroth, Robl, Demi și fostul goal-keeper al lui Dinamo Zagreb, Dautbegovici. În mijlocul lor, antrenorul Gutendorf.

Singura problemă a acestuia: pe care dintre cei patru să-l folosească în campionat?

U.E.F.A. SE MUTĂ

În timpul ședinței de la 15 februarie 1968, Comitetul executiv al Uniunii europene de fotbal (U.E.F.A.), la propunerea comisiei de finanțe, a decis în unanimitate construcția unui imobil propriu, proprietate a U.E.F.A. Acest lucru avea în vedere nu numai avantajele creării unui sediu propriu (mai spațios, în care diversele birouri ale secretariatului se vor instala, lucru care evită de acum înainte plățile unor cote de destul de mari pentru închirierea spațiului) dar și necesitatea investiției unei părți din capitalul U.E.F.A. în valori materiale.

Noua clădire este acum aproape gata, și este situată într-un cartier care acum doi ani nu exista în Berna, fiind construit după cele mai moderne concepții arhitectonice. Cartierul se numește „Muriel-Wittigkofen”, este construit cu cea mai mare grijă pentru a se încadra în spațiul înconjurător, și va adăposti în viitorul apropiat în jurul a 5.000 de locuitori. Era singura regiune încă disponibilă pentru construirea din Berna. U.E.F.A. face parte chiar și din cooperativa de construcție a acestui cartier, lucru care, desigur, va aduce forului fotbalistic noi economii. Nimeni nu poate spune că Uniunea europeană de fotbal nu este foarte realistă.

SE CLATINĂ UN RECORD

Păcat pentru el, dar Peter Kaach, apărătorul central al lui Eintracht Braunschweig, nu va atinge cifra de 300 de meciuri jucate în Bundesliga, altă de mult dorită. Într-unul din aceste se va retrage din activitatea competițională. Cu cele 299 de meciuri jucate în campionatul R. F. Germania, Kaach rămâne, totuși, recordmanul campionatului. Mai mult ca sigur că recordul lui va fi întrerupt în acest sezon pentru că, între cei 21 de jucători care au depășit numărul de 250 de apariții, există destul care pot depăși cele 299 de partide. Printre ei, Wolfgang Overath, cunoscutul internațional și în același timp căpitanul lui F. C. Köln, care a participat până acum la 292 de partide.

Noul președinte al Federației internaționale de fotbal (F.I.F.A.) va fi ales anul viitor, la 11 iunie, cu numai două zile înainte de ziua mondială de deschidere a campionatului mondial, programat la 13 iunie 1974, tot la Frankfurt pe Main, unde va avea loc și ședința extraordinară a forului fotbalistic mondial suprem. Față în față, într-un meci fără menajamente, se scotesează doar doi candidați: actualul președinte, englezul STANLEY ROUS și „salongerul” său, brazilianul JOAO HAVELANGE, președintele C.B.D.

FEDERAȚIA DE FOTBAL DIN UNGARIA A ÎNDICAT ARBITRILOR SĂ RENUNTE LA POZICIILE CARTONASELOR GALBENE ȘI ROSII. RAMIN ÎNSĂ, ÎN CONTINUARE, VALABILE AVERTISEMENTELE ȘI ELIMINĂRILE DICTATE DE CAVALERII FLUIERULUI.

NORMAN BURT-HENSHAW, cunoscutul arbitru englez care și-a anunțat retragerea, celebră prin severitatea sa, a dovedit încă odată cât de drastic este: „ÎN ZILELE NOASTRE NU ESTE DREPT A PUNE SEMNUL EGAL ÎNTRE CUVINTELE SPORT ȘI FOTBAL. MERGE, ÎN SCHIMB, FOARTE BINE, ÎNTRE FOTBAL ȘI AFACERE”, a declarat el.

OVERATH a semnat noul contract pe doi ani cu clubul său, F. C. Köln. „DORESC SĂ-MI ÎNCHEI CARIERA LA ECHIPA MEA”, a declarat el. Să fie oare „sah” la rivalul său NETZER?

FOTBALISTUL MONZON ?

Nu, nu este vorba de vreun frate al cunoscutului boxeur argentinian, Carlos Monzon, vreun frate care să îndrăgească fotbalul, ci chiar de pugilist. Ca orice argentinian care se respectă, Monzon joacă fotbal, iar cu prilejul ședințelor sale de pregătire pentru diversele meciuri la care participă, nu uită să prevadă și câteva „footinguri” cu balonul rotund.

ALTAFINI NU RENUNȚĂ

După ce și-a petrecut vacanța în țara sa de baștină, Brazilia, cunoscutul Jose Altafini, care la cei 35 de ani ai săi (impliniți la 27 august) cunoaște o formă de zile mari, s-a înapoiat la Torino, la Juventus și — departe de a se gândi la retragere — se pregătește cu sîrg pentru viitoarele „bătălii” de pe gazon.

Iată-l aici, la una din orele de antrenament ale echipei sale.

După ce președintele clubului spaniol Valencia a declarat că nu știe de angajarea la echipa sa a internaționalului austriac JARA, a doua zi s-a publicat în presa austriacă declarația lui KURT JARA care a semnat un angajament pentru patru ani la echipa antrenată de DI STEFANO.

O pagubă de aproape 10.000 lire sterline au pierdut călătorii ferate engleze suportorii echipei Oxford United, în timp ce călătoreau de la Hereford la Londra, venind de la un meci. Cel peste 100 de huligani au spart geamurile vagoanelor, au tăiat tapiseria băncilor, au stricat instalațiile electrice și s-au luat la bătaie cu călătorii din tren. Poliția a intervenit într-o stație, arestând 84 de persoane, printre care 35 de tineri.

La o săptămână de la începerea campionatului în Polonia, antrenorul deținător al titlului, Stal Mielec, bolnav, a trebuit să fie înlocuit de la conducerea echipei sale. Astfel, KAROLY KONTHA a fost schimbat cu secundul său, ALEXANDER BROZYNIAK.

BETTEGA nu vizează coroana de cel mai bun suteur al campionatului italian: „CEL MAI MULT MĂ INTERESEAZĂ CA GOLURILE MELE SĂ SERVEASCĂ LUI JUVENTUS, LA CUCERIREA TITLULUI. ÎN ACEASTĂ ILUZORIE COROANĂ DE SUTEUR”.

Federația de specialitate din Uruguay a decis — privind în perspectiva viitorului turneu final al C.M. din R. F. Germania — ca nici un jucător să nu poată părăsi țara. Măsura are efect de la data de 31 august.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

● PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
● PREZENTAREA GRAFICĂ: Dinu COSTESCU

CU PORTARUL ÎN SPINARE!

Privind fotografia nu poți spune altceva decât că fotbalistul în alb, atacant, l-a luat la spinare pe portarul care s-a opus șutului său. Priviți cât de nedumerit și de neliniștit urmărește faza jucătorul cu nr. 4, din stînga.

Imaginea a fost luată cu prilejul meciului F. C. Köln-Dusseldorf, din campionatul R. F. Germania, iar cei doi protagoniști sînt portarul Welz (F. C. Köln) și atacantul Budde (Dusseldorf).

În ori ce caz, de admirat mișcarea acrobatică a lui Welz.

DISPUTA HERRERA — SCOPIGNO CONTINUĂ

Începută cu declarații „neprotocolare” ale lui Scopigno, actualul antrenor al lui A. S. Roma, la adresa predecesorului său, „magul” Herrera, disputa dintre cei doi antrenori continuă. După ce s-a apărut de acuzațiile aduse H.H. a trecut la contraatac declarînd ziaristilor: „Nu e de mirare că „filozoful” Scopigno a venit la Roma... Acesta este orașul în care a încercat în două rânduri să facă facultatea de filozofie, încercări de la care i se trage și porecla. N-au rămas însă decât... înscrisurile la facultate, căci Scopigno n-a avut atîta minte cît să poată urma cursurile”.

În răspuns, Mănușio Scopigno, care a antrenat înainte de a veni la Roma pe Vicenza, Bologna și Cagliari, cu ultima izbucnind cucerirea titlului de campioană, a promis conducerii lui A. S. Roma „rezultate mai bune decît pe vremea lui Herrera”. Cum „magul” nu putea rămîne dator, iată comentariul lui: „Nici nu-i de mirare că jocul echipei se va îmbunătăți. Cu Prati, transferat de la Milano, și Domenghini, venit de la Cagliari, Roma va juca, desigur, un alt fotbal... În orice caz, mai slab decît cel pe care îl va prezenta noua mea echipă, Internazionale!”. Comentariile sînt de prisos.

DIN NOU INCIDENTE LA GLASGOW

Vreo 40 de spectatori au fost arestați sîmbătă trecută la Glasgow, ca urmare a unor ciocniri cu poliștii, pe stadionul Ibrox Park, unde se dispute un meci amical între Celtic și Rangers, cele două echipe scoțiene cu nume de mare rezonanță. Un tinăr spectator a fost grav rănit la cap, în timp ce alți patru suporteri au fost internați la spital.

Incidentele au izbucnit cu cîteva minute înaintea sfîrșitului meciului, atunci cînd Celtic tocmai marcase două goluri. Sticlele au început să zboare din tribune și de la peluze, iar poliția a trebuit să intervină. Aproape că nu se dispută un meci între aceste două cunoscute echipe fără ca ei să nu se încheie cu răniți sau cu arestați.

BOBBY CHARLTON CONTRA... JACKIE CHARLTON!

Celebrii Bobby și Jackie Charlton se află în conflict, iar „mărul discordiei” pare să fie Nobby Stiles, fostul lor coechipier din echipa cu care Alf Ramsey a cîștigat, în 1966, campionatul mondial.

De atunci, au trecut șapte ani și controversatul Stiles — pe care presa s-a străduit să-l scoată din echipă condamînd jocul lui dur — a ajuns să joace într-o formație de liga a II-a, Middlesbrough, al cărui antrenor este în prezent Jackie Charlton. În ultimul sezon, Stiles a evoluat excelent la prestațiile lui au atras atenția managerului echipei

Preston, care a intervenit pentru transferarea lui Stiles. Middlesbrough a refuzat cererea lui Preston, în ciuda faptului că suma propusă depășea cu mult rețetele obișnuite ale transferurilor din liga secundă. În fața acestui refuz, managerul lui Preston a intervenit personal pe lângă antrenorul Jackie Charlton, dar acesta a reînnoit refuzul conducerii sale.

Într-unul să mai menționăm că, după aceste tratative esuate, Bobby Charlton — care nu este altul decît proaspătul manager al lui Preston — a refuzat să-l mai vorbească fratelui său, înaintînd o adresă la federație.

